

НЯХАЙ НЕ ЧАКАЮЦЬ АД НАС ЛІТАСЬЦІ КУЛАК, НЭПМАН, НАЦЫЯНАЛ-ДЭМОКРАТ, ШОВІНІСТЫ

УЗМАЦНЕНЬНЕ БАРАЦЬБЫ З БЕЛАРУСКІМ ШОВІНІЗМАМ НЕ ПАВІННА ПАСЛАБІЦЬ ЖОРСТКАЙ БАРАЦЬБЫ СУПРОЦЬ ШОВІНІЗМУ ўсіх масьцей

З большай сілай узяцца за справу беларусізацыі

Заклучнае слова тав. Гамарніка на сходзе Менскага партактыву

Таварышы! Маё слова будзе вельмі кароткім. Некалькі слоў прат. Стасевіча. Мяне пытаюцца, ці ня звязана аслабаваньне т. Стасевіча ад абавязкаў заг. АПАД ЦК з яго ўхіламі ад лініі партыі. Я павінен тут з усёй рашучасьцю заявіць, што Стасевіч праз увесь час сваёй працы ў якасьці заг. АПАД ажыццяўляў лінію ЦК, і абвінавачаньні яго па гэтай лініі ня маюць ніякіх падстаў.

Спіраюся толькі на некалькіх выступленьнях. Выступаўшы т. Мар'яцін усёй сваёй прамавай прабаваў змазаць усе клясавыя скрыўленьні, усю праваўхілісцкую практыку, тэорыю і практыку „выкарыстаньня волюнту і сродкаў гандляра ў працы сампрамокарацыі“, якія з усёй выразнасьцю выявілі зношны пленум. Ён прабаваў паслабіць і сваю ролю ў гэтых справах, ролю былога кіраўніка Белсампрамакозу. Пленум ЦК даў правільную ацэнку мінулага кіраўніцтва сампрамокарацыі. Яшчэ дадатковыя вывады, трэба меркаваць, зробіць ЦКК.

даваць на ролю калюмбаў ужо адкрытых Амэрык. Тав. Шапіра таксама гаварыў— зьнімаюць наркома, а потым сьрбор загарэцца“. І тут ён ня мае рацыі. Справа якраз наадварот— сьрбор загарэцца і наркома зьнімаюць.

Цяпер дазвольце мне перайсьці да вуснай гутаркі з т. Ерухімовічам, як ён гэтага прасіў. Я павінен перш за ўсё, агаварыцца, што памойму, ён усё-ж лепш цісаў, чым дзеньня гаварыў. Цяпер па сутнасьці.

Першае. Мне было задана пытаньне чаму такі доўгі час не адказалі на корэспандэнцыі ў „Комсомольской Правде“? Зьвяззда, цэнтральны орган партыі, выдаўна ў вялікім перадавым артыкуле закранула пытаньні, асьветленьня ў „Комсомольской Правде“. Ці позна гэта было зроблена? Памойму, не. Няўжо-ж хто-небудзь лічыць, што адказ павінен быць зьмешчаны зараз-жа пасля першага артыкулу—уводзін, або другога, які паведамляў, што будзе праціг. Мне думаецца, што трэба было чакаць канца, а потым ужо прыступіць да аб-

сультатаў па пытаньні аб прапрацоўцы новых зямельных норм. Работу старога кіраўніцтва Наркамзему мы разграмілі дашчыту, а зьвянкі мы ёй далі даўно. У гэтым у нас з Комсомольскай Правдой няма разнароўсьсяў. Навошта-ж табы зусім не да рэчэ зьвага па пытаньні аб паездцы т. Кубаніна. Усильве-ж у славу чалавеку, што прытуецца супроць яго баюцьба, мобілізуюцца сілы і падарожнасьці пачынаюцца. Больш трэба было, тав. Ерухімовіч, спакою. Далей. У артыкулах А. І. гіданьні былі зробленыя лічыбы па пытаньні аб калектывізацыі, выкладу лічбу 12 проц. пасеўнае плошчы ў пашчоны, хоць павінен быў ведаць, што ў красавіку на Усебеларускім зьездзе саветаў было прынята 16 проц. да канца пачатковага. Ён таксама падаў, гаворачы пра калектывізацыю, лічыбы мінулага году, аднёсны іх да 1929 году і не падаў лічыбу росту калектываў у веснавую пасеўную кампанію, што рэзка зьмяняе ўвесь малюнак. І гэтыя лічыбы ён мог і павінен быў атрымаць. Ка-

моў, гаварыста прайшлі міма Кастрычнікавай рэволюцыі, перайшлі граніцу, абстаяваліся на некаторы час там, а потым іх прыслалі сюды назад для барацьбы супроць савецкай улады. Што датычыць аадзельных асоб, дык вельмі магчыма, што хто-небудзь вярнуўся сюды з такімі мэтамі ўзрыву савецкай улады, шкодліцкімі мэтамі, сёй-той зараз яшчэ зьяўляецца зьмена-дехаўцам, але ўся харатарыстыка А. І. цалкам няверная. Пытаньне больш складанае.

Паслабаваньне беларускай нацыянальна-дэмакратычнай эміграцыі, зьмена вех часткай яе, у сілу гіганцкага размаху эканамічнага будаўніцтва Савецкай Беларусі і разьвіцьця нацыянальна-культурнага, прымуслі вярнуцца сюды назад частку яе. Сярод тых, што вярнуліся, частка адыйшла ад зьменавахаўства і сумленьна працуе з савецкай уладай для справы соцбудаўніцтва, другая-ж частка і зараз зьяўляецца ў „дэяльнай“ часамі форме ідэолягічна барацьбы кулака і нэпмана супроць савецкай улады. Абвастэрэнь-

сьбігамі. Справа ідзе аб рашучай барацьбе з клясавым ворагам, барацьбе складанай і нялёгкай, якая зараз знаходзіцца на этапе свайго абвастэрэньня. Вырываць карэньні капіталізму нам прыдзецца яшчэ доўга.

Партыя павінна ў сваёй барацьбе супроць клясавага ворага цьвяроза аэньваць яго сілы і згубныя памылкі як у бок пераацэнкі, так і недаацэнкі клясавага ворага. Усякі хлэсткі, але пусты сказ у такім пытаньні нічога, акрамя шкоды, ня прыносіць. Ня ўсё тое золата, што блішчыць. З нацыянальна-дэмакратызмам у Беларусі надыходзіць яшчэ доўгая барацьба і партыя павінна быць да гэтага гатова. І ніякай самай грознай рэвалюцыяй у адзін дзень ня „знішчыць яго да канца“.

Далей аб адносінах А. І. да тав. Славіна. А. І. адрабляецца агульнымі заўвагамі аб некаторых недакладнасьцях у артыкуле тав. Славіна, г. зн. па сутнасьці бярэ ўвесь артыкул т. Славіна пад абарону. А ў артыкуле тав. Славіна былі буйныя памылкі.

З поўным тэкстам дакумента можна азнаёміцца ў бібліятэцы